

Gezelençde / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Medisina, Satiriki hekaýalar, Sözler
написано kitapcy | 22 января, 2025

Gezelençde / hekaýa GEZELENÇDE

Eger-de ýagyş-zat ýagman Gün çykyp dursa, onda sagat ýedileriň töwereginde telefon jyňňyrdamaly. Men Olegden jaň geljegini bilýärin. Trubkany göterýärin. Bu hakykatdanam şol, Oleg.

- Witýa, salam! Bu men – Oleg! Nirä ýitirim bolýaň-aý, şepe?
- Işim boldy, başagaýrak – diýip, men jogap berdim.
- İşem işdir welin – diýip, Oleg sözünü dowam etdirdi. – Yöne käte dynjam almak gerek. Ýogsam, okuwam halys ýadadar. Bi, şäheriň daşyna gezelenç edilse, nähili görýän? Howa-da gowulandy, kömelek barmış diýýärler... Ýogsa-da, ynha, Lýolýa-da ýanymda, saňa salam aýdýar.

Lýolýanyň şol ýerdedigini men Olegiň gep salgyndanam aňdym. Gezelenje gitmek baradaky teklibem, megerem, şol orta atan bolsa gerek. Teatra bilet tapan däldir, şäherde ißsiz söw-söwläp ýörmegem bir gyzyksyz. Onsoň Lýolýa «Tokaýa gezelenje gidilse nähili oňat boljak. Hany, sen öz Witkaňa jaň etsene, goý, ol bizi öz maşyny bilen äkitsin» diýendir.

Trubkany golaýrak tutup gürledim:

- Oňa mendenem salam aýt! Gezelenje gidib-ä bolardy welin... Ýanynda jorasy barmyka?
- Oňam bir gürrüni bolarmy. Hökman. Ynha, Lýolýa maňa bir zatlara-ha aýdýar... – Oleg trubkanyň mikrofonyny eli bilen berk gysýar. Ol Lýolýa bilen gürleşýändir. Men bilyän, häzir ikisiňiň arasynda takmynan şeýleräk gürrüň bolýan bolmaly. «Ol ýanynda jorasam bolsun diýip haýış edýär». «Men kime diýeýin?» «Kimem bolsa birine diý-dä, ýogsam, ol bizi äkitmez», «Şol oglanyňam ynjklygy guitarjak däl-ow! Bolýa-dan bir alajyny ederis...» – Jorasy boljak – diýip, Oleg begençli seslenýär. Üzümiň suwy ýaly gyz. Özem okumyş...

Men minnetdarlyk bildirdim.

- Sag boluň! Sagat näçede?
- Ynha, munyň başga gürrüň – diýip, Oleg şatlygyny daşyna

çykardı. – Sagat on birlerde gitsek seň üçin ir bolmazmy? Diýmek, biz onda saňa öýümiziň ýanynda garaşýas... Ýanyň bilen ýapynja, çişlik bişirilýän zatlary hem alyşdyraweri...

Men trubkany goýup, diwandan turdum. Iň kyn iş öñdedi, kakamdan neneňsilik bilen «Zaporozesi» diläp almaly. Men goňşy otaga girdim. Kakam gözünü süzgekledeip, gazet okap ýatyrdı.

– Atam, beýdip gapdalyňa ýatyp okamasana. Gözüň hasam zaýalanar – diýip, men seslendim.

Onuň ýanyna baryp, kellesiniň aşagyna ýassyk goýdum. Ol minnetdarlyk bilen maňa seretdi-de, ýylgyrdı.

– Sag bol, Witok! Sen gaty aladaçyl... Ýone, bilip goý, maşyn bermen. Ertir Liza daýzaň doglan günü, biz şoňa gitmeli.

– Bu ikara maşynly gürrüň nirden geldi? Senden maşyn dileýän barmy?

– Onda bagışla, oglum – diýip, kakam mylaýymsyrady. – Göwnüme şeýle ýaly boldy. Ýogsa-da, senem ertir biz bilen daýzaň doglan gününde gitseň-ä o pahyr monça bolardy...

Bu sözleri ol göwünli-göwünsiz aýtdy. Meniň hiç hili Liza daýzalara gitmejegimi ol oňat bilyärdi. Men häzir ondan boýun towlamak üçin bahana tapmalydyň. Dogrusy, men-ä şu garyndaşsumaklardanam ýadapdyryn, bularyň doglan günem gutaranok, çagyrylan ýere barmasaňam gelşiksiz.

– Hezil edip giderdim welin, bu gün-erte zaçýotymyz bar. Ertir Oleg bilen duşuşmaly, ol sopromatdan kömek edeýin diýip boýun aldy. Eger ýalňyşmaýan bolsam, Liza daýza Wolkowskiň ýanlarynda ýaşaýar öýdýän. O ýerik gönü metro gidýän bolmaly...

– diýip, men kakama seretdim.

– Biz ejeň bilen maşynly gitjek – diýip, kakam kesgitli gürledi.

– Maňa näme, özüňe zyýan edersiň. Maşynly gitseň, bir gramam içip bilmersiň-dä...

– Meniň ödüm agyrýar, öni-soňy içip biljek däl...

– Onda saňa iýmegem bolýan däldir. Beýle bolsa gidip näme işlejek?

– Liza daýzany gutlamaly. Näme, ýörite şonuň üçin gidende gelşiksiz bolar öýdýäňmi? Sopromaty öwrenmek üçin maşynyň asla gerek ýeri ýok.

Ol maňa jiňkerilip seretdi. Özuniň bu gürrüňine gaýtargy tapmaz öýtdi. Onuň pikiriçw, men müşakgat baryny ýagdyrmalymışym, olam meniň kejime gaýtjakmyşyn. Tapdyň bu ýerde erni suwlyny!

– Atam – diýip, men onuň ince damaryndan tutdum. – Meniň aýtjak zadymy üns berip diňle. Hakykatdanam, maňa ertir maşyn gerek. Näçe diýseň hazır ynandyryjy bahanalary tapyp bilerdim, ýöne ýalan sözüň nämä geregi bar! Men saňa dogrymu aýdaýyn, meni bir gyz bilen tanyşdyrdylar, o gyzam göwnüme ýarady. İçigargalmyş ertir öýden maşyn alyp, ähliňizi tokaya kömelege äkideýin diýip öwnäýdim. Öwünmek gowam däl welin, men şeýtdim-dä. Indi sen maşyn bermeseň, men bir boş gürläp ýoren ýaňra ýaly boljak, olaryň gözüne görünüäge utanaryn. Dogry, bu durmuşda iň bir aýylganç zat dälse-däldir, ýöne meniň üçin şeýle bir möhümsizem däl. Ynha, bolany şu! Ýagdaýyña seret-dä... Men penjiräniň ýanyna baryp, daşaryny synlamaga durdum. Hazır kakamy gyssap, onuň iki aýagyňy bir gonja sokmaly däl, ol oýlanmaly. Kakam ýatan ýerinden galdy-da, otagyň içinde ikiýana gezmeledi, eli bilen eñegini owkalaşdyrdy.

– Me, al! – diýip, ol maňa maşynyň aşaryny uzatdy. – Ýone birazrak ýag guýmalydyr.

– Bilyän, atam. Köp sag bol, minnetdar – diýip, men aýtdym. Kakam ýanyma geldi-de, makullaýylyk bilen böwrüme symsyklady.

– Berekella, Witýa! Dogryň aýtdyň. Elmydama şeýdip hakykaty aýtgyn!

– Elmydama bolanok-da – diýip, men degişmä saldym. – Hakykat diýilýän zady diňe çykgynsyz gününe ýygnap goýmaly...

Meniň degişmäm ýerliksiz boldy öýdýän, ol ýylgyrmady.

Olaryň gözü ýoldadır, maňa garaşýandyrlar, gideýin. «Zaporožesim» ýuwaşlyk bilen Olegleriň howlusyna girýänçä men ol gyzy synlap ýetişerin. Lýolýanyň özüne görä görmeksizräk birini çagyrgagyny men aňýadym, ýöne beýle betnyşan zat bolar öýtmändim.

Keltejik, ýüzem ak esgi ýaly, kellesijem ýaglyk bilen daňypdyr. Göräýmäge, sypaty şeýle bir erbedem däl, ýöne egnindäki syrlasyp duran galyň neýlon kurtkasy näme diýsene, aýagam rezin ädikli... Elinde bolsa sebedi bar... Ol samsyk,

dogrudanam, kömelel çöplemek için taýýarlanypdyr öýdýän.

– Edil diýen wagty gazykdyr – diýip, Oleg maşyna münüp durşuna meniň tarypymy ýetirdi. – Tanyş boluň: bu – Tanýa, bu-da biziň Wiktorymyz!

– Örän gowy – diýip, Tanýa ýyrşardy hem-de meniň elimi gysdy. Tanýanyň görevleri birhili hyýrsyzdy. Yaşyna görä däldi. Sulhumyz alyşmazmykan öýdýän. Aý, bolýa-la, baramyzsoň görübereris.

– Nirä?

– Witýa jan, şol öz ýerimize. Sen bilyäň ahyryn – diýip, Lýolýa dillendi.

Barjak ýerimize çenli bir sagat dagy ýöremelidi. Ilki şosseden, soňra oba arasyndan geçýän gumakly ýola düşmeli, gür tokaýlyga gireniňden soň welin, tä barýançaň darajyk asfalt köçe bilen gidibermeli. Bu ýeri eýýäm maşyndyr motosikletden dolupdyr. Meýdançaň gutaran ýerini derýa kesip geçýär. Ol ýerde sowukdan ýaňa gagşaşyp, suwa düşünip ýören iki-ýeke alasamsyklaram bar. Ýone adamlaryň köpüsi saralan otuň üstüne düşegini ýazyşyp, yüzünü sowujak güýz güneşine çoýuşyp ýatyr. Oleg maşyndan düşdi-de, arassa howany demine dartyp aldy.

– Nähili eşret!

– Oleg! Lýolýa! Bärik gelin!

Gördüňmi, haýsydyr bir teatrdan tanyşlar. Dogry, olar Olegiň dostlary, ýone aralarynda birlän-ikilän meni tanaýanlaram bar, şonuň üçinem Tanýanyň goltugyndan tutup, olaryň arasyna barmaklygyň geregi ýok.

– Salam! – diýip, Oleg olara gygyrdy. – Biz hazır...

Ol iýer-içer ýaly zatlaryny, goş-golamlaryny, magnitofonyny maşyndan düşürişdirdi. Tanýa-da maşyndan çykyp, töweregine garanjaklady. Adamlara gülki bolup durman, elindäki sebedi bir ýok etsedi.

– O-how, Ýurka-da gelipdir! – diýip, Lýolýa begençli gygyrdy.

– Witýq, sen näme maşyndan düşmän otyrsyň?

– Soňurrajyk bararyn. Maşynyň motoryna seretmeli ýeri bar – diýip, men bahana gözledim.

– Siz kömelek çöplemäge gideliň diýmediňizmi näme? – diýip, Tanýa aljyraňny hüñürdedi.

- Kömelegem çöpläris – diýip, Oleg güldi. – Dostlar bilen tötänden duşduk. 0ňat oglanlar! Yör, men seni olar bilen tanyşdyraýyn.
- Ýok – diýip, Tanýa ýygryljyrady. – Gowusy, men tokaýa..
- Şeýlemi, bagty barlap görjek diýsene – diýip, Oleg derrew razylaşdy. – Ýone soñ biziň ýanymyza gelgin. Biz onýança çișligi-zady ýola goýuşdyraly. Witýa, sen biz bilenmi ýa Tanýa bilen?
- Men maşyn bilen! – diýip, has ynandyryjy bolar ýaly, onuň kapotyny açdym. Kellämi sokup, Tanýanyň tä garasy ýitýänçä, maşynyň motoryna seredişdiren boldum.
- Näme, az-kem sypaýyçylyk edip bileňokmy – diýip, Lýolýa kineli gürledi. – Biz-ä gyzy seniň üçin çagyrdyk, senem oña barmysyňam diýeňok!
- Näme üçin? Men onuň hyzmatynda... Ýone entek öwrenişmeli, duýgusyny barlap görmeli...
- Baş üstüne, ýone gysarylma! – diýip, Lýolýa öýkeli hüñürdedi. – Meniň tanyşlarym göwnüňe ýakmaýan bolsa, onda özüňe gyz gözleniber!

Ol mamla. Ýone edil beýle-de däl, näme, men özüme gyz gözlenmeýändir öýdýäňizmi?

Biz öñki oturanlaryň gapdalynda düşledik. Düşegimizi ýazyşdyryp, olaryň gürrüňine goşulyşdyk. Bir murtly ýigit (ol birhilu tanyş ýaly welin, ýa telewizorda, ýa-da başga bir ýerde görendirin) «Sowremennik» teatrynyň aktýorlary hakynda toslama gürrüňleri aýdyp, gyzyl-gyran gülüşdirip otyr. Dogrusy, onuň aýdýan zatlarynda känbir gülküli zadam ýok, ýone gürrüň berşi gaty täsin. Bagtly adamlar bar-la! Aýdan zadyna gülşüp otyrlar. Gyzlar oňa şeýle bir hyrydar göz bilen garaýarlar welin, men çagakam maňa ejem şeýle seredendir öýdemok...

Soňra menem tokaýa gitdim. Keýpine, gezelenje.

– E-he-heý, Tanýa! Tanýa, ä-he-heý – diýip, elimi agzyma tutup gygyrdym.

Näme üçin şeýdip gygyranymy, dogrusyny aýtsam özümem bilemok. Ol edil öñ ýanymdan, berýoza agajynyň arkasından çykdy. Kellesindäki ýaglygyny aýrypdyr, onuň asyl goňrasdan açygrak

uzyn saçy bar eken. Indi oña öñ tarapynran seretseñem hiç neneñ däl.

– Men-ä sizi azaşaýdyňzmykan öýtdüm. Nähili, kömelek barmy? – diýip, men oñ habar gatdym.

– Ynha – diýip, ol sebedini görkezdi. Onuñ içi garamtyl kömelekden doly eken.

– Beýle zatlar bardyr diýip kim pikir etjek? Munyň ýylan kömelegi-hä däldir-dä?

– Diýäniňiz näme! – diýip, ol güldi. – Ynha, bul-a-ha tüýs gelin kömelek, bularam...

– Geň zat! Şu ýerlerik näce kömelege geldik welin, beýle-beýle zatlaryň bu ýerde bitýändigini bilmändiris.

Meniň bu degişmäme ol ýylgyrdy. Diýmek, ol oýna-çyna düşünýär-dä, şoňa-da şükür.

– Siz meň bir gören ýüzüm ýaly – diýip, men oña seretdim. – Biz Andreý Woznesenskiniňkide duşuşana-ha däldiris-dä?

– Ýok – diýip, ol utanjaňlyk bilen ýüzüni aşak saldy. – Onuñ bilen tanyşlygym ýok. Näme, sizem şahyrmy?

– Ýok. Men himiýacy.

– Onsoň nirede işleýäñiz?

– Ynha, ony welin soramak bolanok! – Onuñ ýüzüne dikarynlap seretdim. – Gowusy, gelin, başga zat hakynda gürrüň edeliň...

Şundan soň biz kömelek çöpläp başladık. Keýpine düşünseň, asyl ol gaty gyzyklu zat bolýan oguşýan.

Tanýa uly bir töňňaniň üstünde oturdy-da, ýygnan kömeleklerini saýpallaşdyrdy, olaryň göbegini goparyşdyrdy. Menem onuň gapdalynnda ýerleşdim.

Iň jogapkärli pursat gelip ýetdi. Biz egin-egne berip otyrys. Ol maňa seredenok, bilgesleýin kömelekli sebedini dörjeşdiren bolýar. Yöne onuňam häzir dem alşyndan ähli küý-köçesiniň şol bir zat hakyndadygyny aňýaryn. Şular ýaly ýagdaýda käbir bihaýa oglanlar derrew sözden işe geçýärler. Yöne meniňki häzir ugruna däl, oňly gürläbem bilemok, onsoň iş nireden bolsun. Häzir özümi dürsemek üçin çilim çekeýin, soň onuň egninden gujaklaryn. Bilýän, olam maňa «Beýtmesene, gerek däl» diýen bolar.

Men ýuwaşlyk bilen agras elimi onuň egnine atýaryn. Ol maňa

tarap öwrüldi-de, üýşenip maňa seretdi. Soňra ýerinden turdy.

– Wiktor, beýtme, gerek däl!

– Náme üçin?

Şular ýaly pursatda şeýle samsyk sorag bermäýin diýip yüz gezek özüme söz beripdim welin, her gezek unudaýýan.

– Sebäbi gerek däl-dä! – diýip, ol kinaýaly ýylgyrdy.

– Dogry aýdýaň, gerek däl! – diýip, menem töñňäň üstünden turdum. – «Gerek däl» diýip siz gaty ýerlikli aýtdyňyz, Tanýa. Menem başda şeýle pikir etdim, soňam birden, aý, gerek bolaýmasyn diýip elimi boýnuña salaýdym-da. Ynha, indi gerek däldigine açık göz ýetirdim.

Men şeýle bir çalt gürleýän. Ol ilki täsin garaýış bilen maňa seretdi, meniň bu aýdyp duran zatlaryma nähili düşünjegiji bilmedi, soňra başyny ýaýkap güldi. Ýone bu gezek onuň gülküsinde kinaýa ýokdy. Meniň bilen, gowusy, iş salyşmaly däldigine düşündi öýdýän...

– Wagt boldy, ýörüň. Bize bireýyämden garaşýan bolmaklary mümkün...

Çişligiň ysy dumly-duşa ýaýrapdyr. Ýone bize garaşýan bolaýmasynlar diýip ol ýalňyşypdyr. Biz öwrülip baranymyzda eýýäm getirilen etiň köpüsini iýipdirler, çakyrlar içilipdir, hälki murtly oglan bolsa entegem gürläp otyr, ähli kişi gyzyl-gyran gülüşýär. Dogrusy, şu ýagdaý maňa ýaramanam duranok, hiç kim saňa üns berenok. Tanamayánlaryň bilen tanyşjak bolup azara galmaly däl, oduň başyna geç-de, hiç ýerik gitmedik ýaly joňkarda otur.

Lýolýa Tanýany ýanynda oturdyp, oňa bir bölek çišlik bilen bir bulgur çakyr hödürledi. Menem gyralary ýananrak çišlikden çekelemäge durdum.

Gün agaçlaryň aňyrsyna duwlanyp ugransoň, howa salkynlaşdy. Men ýerimden galyp, töwerege aýlaň-çaýlaň etdim. Iňrik garalyp başlanda-da oduň başyna öwrülip geldim. Iýlip-içileninden soň ähli oturylyşyklarda bolşy ýaly, bu ýerde-de adamlar iki-ýekeden bölünüşip, özara gürleşip otyrdylar.

Ara ümsümlik düşenden:

– Nähili, ugramarysmy? – diýip, men Olegden soradym.

– Ýok, biz-ä entek oturjak...

– Witýa, sen alňasasaň gidiber, bizi oglanlar äkider – diýip, Lýolýa seslendi.

Tanýa-da ýerinden turdy.

– Gaýdar wagty boldy.

– Tanýuşa, men sizi äkideýin – diýip, murtly aladalandy.

– Ýok, ýok – diýip, Tanýa kesgitli jogap berdi. – Men Wiktor bilen.

Biz şähere gelenimizde eýýäm garaňky düşüpdi. Ýolda az gürleşdik. Tanýa yzda otyrды.

– Siz nirede ýasaýaňyz? – diýip, men ondan soradym.

– Haýsy metroň ýanynda düşürseňizem bor, maňa tapawudy ýok – diýip, ol biparh jogap berdi.

– Şeýle-de bolsa, sizi nirä äkitmeli?

– Kyn görmeseňiz, Beskudnikowo.

Maňa geregem şoldy. Medeniýetlisiräp oturmaýyn.

– Beskudnikowo bolsa Beskudnikowo äkidäýeris – diýip, men çilim otlandym. Egnimiň üstünden oňa çilim uzatdym.

– Sag boluň, men çekemok.

– Diýmek, siz kömelek boýunça spesialist-dä?

– Aýdýanyňyz näme, mendenem bir spesialist bolarmy? Kömelek üçin irräk gitmeli, özem başga ýerik.

– Kömelegiň köp bolýan ýerini bilýäňizmi?

– Bilyän.

– Belki, meni-de çagyrarsyňyz?

– Siz gidermisiňiz?

– Näme gitmän! Kömelegiňem özbaşyna keýpi bar eken...

– Hakykatdanam, çynyňyz bolsa, gideliň.

– Onda size jaň etmek mümkünmi? Telefonyňyzy ýazyp beriň.

– Bolýa.

Ol meniň jaň etmejekdigimi bilýärdi, onuň hiç ýerik çagyrmajagyna meniňem akylym çatýardy. Mahlasy, biz Beskudnikowo nähili gelenimizi bilmedik.

– Saga – diýip, ol sowulmaly ýerimi salgy berdi. – Ynha, öýümiziň ýanyna geldik. Köp sag boluň, minnetdar.

Men maşyndan çykyp, oňa gapyny açyp berdim, düşmäge kömek etdim.

– Ýene bir gezek sag boluň.

- İşigiñize çenli ugradaýyn.
- Ýok, ýok, gerek däl...
- Onda duşuşýançak... Kömelege gidýänçäk!
- Duşuşýançak! – diýip, ol elini uzatdy. Oniň eli ýyljajykdan mymyjak eken.

- Her näme diýseñem-ä men sizi bir ýerde görüpdim öýdýän.
- Mümkin, men sizde çyzykly geometriýadan okadýan – diýip, ol ýylgyrdy.

Birdenkä-dw üsgülewügim tutdy. Näme üçin men üsgürýäkäm? Onuň elini bir goýber-dä, samsyk!!!

- Ynha... ýaňky... işler... – diýip, men üsgülewügiň arasynda üzlemsaplam gürledim.

Näme samahyllaýanyň özümem bilemok. Kurtkamyň ähli iliklerini ildirip çykdyň... Wah, iň bolmanda, onuň atasynyň ady bir ýadyma düşsedim...

- Sag boluň – diýip, ol hoşlaşdy.
- Sag boluň...

Ol öwrüldi-de, öýlerine tarap gitdi.

Maşynyma böküp mündüm, atylan ok ýaly waz ýasaýdym. Elbetde, ol şo bolmaly... Tatýana... Sergeýewnamy ýa-da Semýonowna, kes-kelläm ýadyma düşenok. Beýleki gruppada okadýar, ýöne bizde-de birki gezek okuw geçipdi. Men oňa Olegiň çyzyp beren epýuryny tabşyrypdym. Maňa näme bolýarka?

Görsem, maşynyma spidometri ýüzi görkezýär. Azajyk badymy peseltdim. Bir bagyň gapdalyna baryp saklandym. Özumidürsemesem, bir zadyň üstünden baraýmaýyn. Maşyndan düşdüm.

Bu ýeri gaty çola görünýär, uzaklarda saralyp, çyra ýanyp durdy. Şol tarapa eňdim. Ol ýerde telefon budkasy bar eken. Girdim-de, köpük atyp, gerek sanlarymy aýlaşdyrdym.

- Alo, diňleyän – diýip, trubkadan sandyrawuk aýal sesi eşidildi.
- Alo! Liza daýza! Bu Witýa! – diýip, men gygyrdym.
- Kim?
- Witýa. Wiktor. Liza daýza, siziň ýegeniňiz...
- Witýa? Wiý, Witýa jan... ezizim, gurgunmyň?
- Daýza, salawmaleýkim. Sizi gutlaýan!
- Sag boluň, ezizim... Gaty minnetdar.

- Men häzir size gezmäge barjak, Liza daýza.
- Gezmäge barjak? Hawa, geliň, geliň... Alo? Witýa, kakaň gürleşjek bolup, trubka ýapyşyp otyr.
- Alo, Wiktor – diýip, trubkadan kakamyň aladaly sesi eşidildi. – Näme boldy?
- Hiç zat.
- Sen nirede?
- O nämä gerek?
- Maşyny zaýaladyňmy?
- Ýok-laý, kaka, nädýäň-aý. Maşyn gurat. Yöne birhili ähliňizi göresim gelýär... – diýip, men jogap berdim.
Ara ümsümlik aralaşdy. Kakam ynjalmadı. Näme bolanyny biljek boldy.
- Alo! Wiktor! Hany, aýtsan-a nämä boldy? Alo! Näme gürläňok? Alo!... Näme boldy diýýän?...
- 0 nämä beýle gygyrýar-aý? Näme bolanyny men näbileýin...

Grigoriý GORIN.

Terjime eden: Täçmämmet JÜRDEKOW.

* * *

● Grigoriý Izrailýewiç Gorin (hakyky familiýasy Ofsteýn), rus ýazyjysy, dramaturg, senarist, telegepleşikleri alyp baryjy, Russiya Federasiýasynyň sungatda at gazanan işgäri (1996), Russiya Federasiýasynyň Döwlet baýragynyň laueraty (2002, aradan çykansoň).

1940-njy ýylyň 12-nji martynda Moswada dünýä inen ýazyjy ençeme çeper eserleriň we publisistik makalalaryň awtorydyr. G.Gorin Beýik Watançylyk urşy ýyllarynda 150-nji diwiziýanyň 3-nji söweşejeň goşun bölüminiň ştabynyň başlygy bolan podpolkownik Izrail Abalýewiç Ofsteýniň (1904, Woloçisk – 2000, San-Fransisko) ogludyr.

Geljekki ýazyjy 1963-nji ýylda Moskwanyň I.M.Seçenow adyndaky 1-nji medisina institutyny tamamlaýar we birnäçe ýyllap «Tiz kömek» gullugynda lukman bolup işleýär.

Şeýle-de, G.Goriniň 1960-njy ýyldan başlap «Литературная

газета», «Юность» ýaly gazet-žurnallarda felýetonlary, satiriki hekaýalary çap bolup başlaýar.

1966-njy ýylda onuň satiriki hekaýalary A.Arkanow, F.Kamow, E.Uspenskiý ýaly ýazyjylar bilen birlikde bir ýygynýda çap bolup çykýar.

1978-1990-njy ýyllarda G.Gorin «Вокруг смеха» telegepleşigini alyp barýar. Şeýle-de ol, 1995-nji ýylyň 19-njy iýulynda berlip başlanan «Час пик» telegepleşigini hem taýýarlamaga gatnaşýar. Ömrüniň soňky ýyllarynda «Белый попугай» telegepleşigini taýýarlamaga işjeň gatnaşdy.

Meşhur satirik ýazyjy G.Gorin 2000-nji ýylyň 15-nji iýunynda 61 ýaşynyň içinde aradan çykdy.

www.kitapcyalar.ga Satiriki hekaýalar